

הכל משמים

הצדיק מיבנאל זצוק"ל

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זי"ע באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** צדוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה לרווקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קוֹנְטֵרַס

הַכֵּל מִשָּׁמַיִם

יִחְזַק וַיֵּאֱמַן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִתְיַאֵשׁ מִחַיָּיו, חָס וְשָׁלוֹם, וַיֵּשִׁים בְּטַחוּנוֹ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיַּדַּע אֲשֶׁר כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הַכֵּל מִדִּין שָׁמַיִם, וְאִין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת רַק לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ יוֹשַׁע תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תנ"ךְ וּמֵאַמְרֵי חז"ל הַקְּדוֹשִׁים,

מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹכֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל ובנאל עיר ברסלב בגליל

מוסדות "היכל הקדש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק" קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהר"א"ש זצוק"ל - הצדיק מיבנאל.

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות לזכותך
ולזכות יקרך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

פְּרִיטֵי חֶשְׁבוֹן לְתְרוּמָה / הַעֲבָרָה :

בַּנְק הַדְאָר, סְנִיף 001, מְסַפֵּר חֶשְׁבוֹן 3397375

עַל שֵׁם עֲמַתַּת "יִשְׁמַח צְדִיק".

לתרומה באפליקציית "ביט"
סרוק ברקוד

רחוב רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225

טלפון רב קוי: 04-6656666 פקס: 04-6656655

חנות קרן הדפסה היכל הקדש: 04-6721909

דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il

אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

קונטרס הכל משמים

.א

בני היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם בכל מה שעובר עליך, ותדע שהכל מדין
שמים, דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא
הוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא, וכוונתו בנותן
צרתך הקשה והמרה שאתה נמצא בה, גם הקדוש-
ברוך הוא נמצא שם, ולכן ראה לחזק את עצמך בכל
מיני אפנים שבעולם, ותמשיך את עצמך רק אליו
יתברך, ועל-ידי-זה סוף כל סוף תתהפך לך הצרה
לצרה. עכשו מר וחשך לך, ועוד מעט יהיה לך אור
גדול, מה שאתה צריך הוא רק להרבות בתפלה
ובקשה ממנו יתברך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים
(סנהדרין מד:): לעולם יקדים אדם תפלה לצרה.

וצריכים תמיד לבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך
 עוד לפני שבאה עליו צרה, ומכל שכן כשפבר באה
 עליו צרה, הוא צריך לדעת שדיקא בתוך הצרה שם
 גנוז אלופו של עולם, והכל מדין שמים, ועליו
 להתחזק ולהתאמץ לבקש ממנו יתברך, שיחוס וירחם
 עליו, ועל-ידי-זה דיקא יזכה לצאת מהפח יקוש שנפל
 אליו, העקר לא להתיאש כשרואה שעוברות עליו
 צרות מרבות מבית ומבחוץ, אלא הוא צריך לדעת,
 שהכל מדין שמים. ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין
 צח): אם ראתה דור שצרות רבות באות עליו כנהר,
 חכה לו; שהוא יתברך נמצא בתוך הצרות, והוא רוצה
 שיתפלל אליו בעת הצרה, כי בתוך הצרה שם גנוזה
 ישועה גדולה; ועל-כן אסור לה בשום פנים ואפן
 להשבר, אלא תמשיך את עצמך אליו יתברך, ואז
 תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי
 בזה שאדם מכניס בנדעתו אשר כל מה שעובר עליו
 הוא מדין שמים, דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה
 מעצמו בשום פנים ואפן, רק הכל משמים, על-ידי
 ידיעות אלו נתרחב לבו לדבר אליו יתברך, ועל-ידי
 הדבור שמדבר אליו יתברך, בזה בעצמו רואה ישועה.
 וזהו שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי, ברכות ט, א):

אם באה על האדם צרה, לא יצנח לא למיכאל ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כי רק הוא יתברך יכול לעזר לו; ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניה, ואל תשבר משום דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, אתה תמשיך את עצמך רק אליו יתברך, ואז תגאל מצרותיך המסכבות אותך.

ב.

בני! על אף גדל הצרות והיסורים והמרירות וההרפתקאות שעוברים עליך, ונדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה לגמרי, אף-על-פי-כן עליך לדעת, כי אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא יתברך נמצא בתוך צרותיך, ובידיעות אלו שתדע ש"הכל משמים", יתהפך לך הכל לטובה; כי עקר הצער הוא רק כשאין אדם מפיר בו יתברך, ותולה הכל בטבע, במזל ובמקרה, שאז עוברים עליו כל מיני צרות בחייו, אבל בו ברגע שאדם מכניס את עצמו באמונה פשוטה, לידע ש"הכל משמים" והוא יתברך דן את העולם בהשגחה פרטית, והוא דן את האדם כפי מעשיו,

על-ידי-זוה האדם זוכה לחזור אליו יתברך, כי הוא
 יתברך מצטער מאד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים
 (חגיגה טו:): בזמן שאדם מצטער, שכינה מה אומרת
 קלני מראשי קלני מזרועי, אם כן הקדוש-ברוך-הוא
 מצטער על דמם של רשעים, קל וחמר על דמם של
 צדיקים, כי הוא יתברך מצטער בצערן של נשמות
 ישראל, ומה שעובר צער על נשמות ישראל, הוא רק
 מחמת שרוצה, שיחזרו אליו ויפירו אותו, וידעו
 ש"הכל משמים", והכל משגח בהשגחה פרטית, ובזה
 שאדם זוכה לחזור אליו יתברך, בזה הוא גורם נחת
 רוח גדולה למעלה, ועל-כן אלו הרשעים שאינם
 יודעים זאת, תכף-ומיד שרואים שעובר עליהם מה
 שעובר — צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות, הם
 כופרים בעקר, רחמנא לישזבן, ועל-ידי-זה עוברות
 עליהם יותר צרות, לא-כן הצדיקים תכף-ומיד בשעה
 שבאה עליהם איזו צרה, הם יודעים ש"הכל משמים",
 והם ממשיכים את עצמם אליו יתברך וחוזרים
 בתשובה שלמה, ושוטחים כפיהם אליו יתברך,
 וצועקים ומבקשים ומתחננים ממנו יתברך, שיחוס
 וירחם עליהם, וימתיק מהם את הדינים, ועל-ידי-זוה
 דיקא הם זוכים להרחבה, שהקדוש-ברוך-הוא מרחיב

להם, כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה בתשובתם של
רשעים ואינו חפץ במיתתם.

ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, שאם כבר נכנסת
בצרות כאלו, שמרים לך החיים וחשף לך היום, ואינך
רוצה שום אור ותקנה, אסור לך להתיאש בשום פנים
ואפן, אלא תדע ש"הכל משמים", ותמשיך עצמך
אליו ותברך, ובזה תחיה את עצמך, כי סוף כל סוף
אתה רואה בחוש שהוא יתברך צופה ומביט עליך, כי
עליו הראיה שעוברות עליך כל-כף הרבה צרות, ואתה
מקבל מכה אחר מכה, כוניה אחר כוניה, כי "תהום אל
תהום קורא" (תהלים מב, ח), צרה קוראת לתברתה, זה
סימן שהקדוש-ברוך-הוא חפץ בך, כי אחרת לא היה
מכה בך, וכל רצונו שתחזר אליו, ובזה שתחזר אליו,
אזי ימתקו ממך כל הדינים; ועל-כן אל תהיה בטלן,
ותראה להשתדל לחזר אליו ותברך, ואז ימתק ממך
הכל.

ג.

בני! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, ותכניס בעצמך ידיעה זו, שכל מה שעבר

עליה ברוחניות ובגשמיות — "הכל משמים", ועל-כן אין לה להתבלבל כלל מכל מה שעובר עליה — בין בגשמי ובין ברוחני, כי דבר גדול ודבר קטן שנעשה עמה, הכל מדין שמים, ובידיעות אלו תגאל מכל צרותיה, ותזכה להפלל לגמרי באין סוף ברוך-הוא, כי בזה שאדם מכניס בעצמו ידיעה זו, שהכל ממנו תברך, והכל משגח בהשגחה פרטית, בזה בעצמו נגאל מכל צרותיו, כי עקר כל הגלות והצרות והיסורים שעוברים על האדם, הוא רק מחמת שאינו יודע, או שוכח לגמרי ממנו תברך, ונדמה לו כאלו יש פה איזו דרך הטבע, או חס ושלום, איזה עול, או אי ישר ואי צדק, שכל זה בא לאדם מחמת גדל חטאיו המרבים שחטא ופגם נגדו תברך, כי על-ידי כל חטא ועון שאדם חוטא נגדו תברך, הוא מסבב את עצמו עם קלפות והסתרות, עד שנעלמת ונסתרת ממנו לגמרי אמתת מציאותו תברך, ועל-ידי-זה סובל מה שסובל — מרירות ויסורים ודחקות גדולה, לא-כן מי שזוכה להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו תברך, ויודע ש"הכל משמים", על-ידי-זה בעצמו נגאל מכל צרותיו, כי עקר הגאולה תלויה רק בגלוי אמתת מציאותו תברך, שידע ש"הכל משמים", ואין שום

דָּרָךְ הַטָּבֵעַ כָּלָל, כִּי דָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן, שֶׁם הוּא יִתְבָּרַךְ גָּנוּז; וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לוֹ לְהֶצְטַעַר עַל עוֹלָם שְׂאִינוֹ שָׁלוֹ, וְלָמָּה לוֹ לְצִאת לָרִיב עִם בְּנֵי-אָדָם הַמִּתְחַרְפִּים וּמְבַזִּים אוֹתוֹ, הֲלֹא יָדַע שֶׁ"הַכֹּל מִשָּׁמַיִם", וְהוּא יִתְבָּרַךְ דֵּן אֶת הָאָדָם כְּפִי מַעֲשָׂיו, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִזּוּ בּוֹ בְּרָגַע "יִתְפָּרְדוּ [מִמֶּנּוּ] כָּל פּוֹעְלֵי אָוֶן" (תְּהִלִּים צב, י), וְתִתְבַטְּלֶנָּה מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַהֶסְתְּרוֹת, וַיִּזְכֶּה שִׁיתְרַחֵב לוֹ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּיַחְנֵי; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֵלֹו, שֶׁ"הַכֹּל מִשָּׁמַיִם", וְעַל-יְדִי-זֶה יִפְטֹר מִכָּל צְרוּתָיו הַמְרֻבּוֹת שְׁסוֹבֵל מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ.

ד.

אֶהוּבֵי, בְּנֵי הַיֶּקֶר! רְאֵה לְהַכְנִים בְּעֶצְמָךְ אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹוֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְכָל מָה שֶׁאֲתָה רוֹאֶה לְפָנַי עֵינֶיךָ — הֵן דוּמָם, הֵן צוּמָם, הֵן חֵי, הֵן מְדַבֵּר, הַכֹּל לְכָל לְבוּשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּכְשֶׁאָדָם מְטָה אֶת אָזְנוֹ הַיָּטֵב הַיָּטֵב לְכָל־לִיּוֹת הַבְּרִיאָה, אִזּוּ מִתְגַּלֶּה לוֹ שֶׁ"הַכֹּל מִשָּׁמַיִם", הֵינּוּ כָּל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים, הַמְרִירוֹת

וההרפתקאות, הדחקות והעניות, המריבות, המחלקת ואי הסדר שרק רואים בעולם — "הכל משמים", ושם אלופו של עולם גנוז, ואם זוכים להטות אֶזן קשבת לְכַל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אִזּוֹ זֹכִים לְשִׁמְעַ, אִיךָ שְׁכַל הַבְּרִיאָה כְּלָה שְׁרָה שִׁירָה נֹרְאָה וְנִפְלְאָה אֱלִיוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּאֵמַת הַכֹּל מֵה שְׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא מְדִין שְׁמַיִם, וְהָאָדָם צָרִיךְ לְהִטּוֹת אֶזְנוֹ קְשֵׁבֶת לְשִׁמְעַ וְלִהְקָשִׁיב הֵיטֵב אֶת כָּל הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבַּרְךָ הַבּוֹקֵעַת בְּכָל־לֵוִיֹּת הַבְּרִיאָה. כִּי בְּאֵמַת מֵה שְׁרוּאִים אֶת אֲשֶׁר קוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הוּא רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, כִּי אִם הִיָּה אַחֲרָת, הִיָּה בּוֹרָא אֶת הָעוֹלָם בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְאִם בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּצוּרָה זֹו וּבְהִרְפָּתָקָאוֹת אֱלוֹ וּבִיִּסּוּרִים וּבְדַחְקוֹת וּבְמַרְרִירוֹת כְּאֱלוֹ, בְּנֹדָאֵי הַכֹּל מְדִין שְׁמַיִם, שִׁישׁ לוֹ יִתְבַּרְךָ כִּנְנָה עֲמָקָה בְּזֶה; וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם זֹוכֵה לְהִטּוֹת אֶזְנוֹ קְשֵׁבֶת אֶל הַקּוֹל הַפְּנִימִי שֶׁל הַבְּרִיאָה, אִזּוֹ זֹוכֵה לְשִׁמְעַ אֶת שִׁירַת הַבְּרִיאָה, וּמְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן כְּשֶׁאָדָם מְסַתְּפֵל עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, רוֹאֵה אֶת הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה. וְדַעַת לְנִבּוֹן, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה הַזֹּו, כִּי אִם עַל־יְדֵי שְׁקִינָה רַבָּה, שְׁקִינָה נִפְלְאָה בְּלַמוּד הַתּוֹרָה

הקדושה, פי התורה היא חכמתו יתברך, והתורה מלבשת בדומם, צומח, חי, מדבר, הינו שיש מצוות התלויות בדומם, ויש מצוות התלויות במדבר, להורות ולגלות אשר כל הבריאה כלה היא לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ולכן אי אפשר לזכות להטות אֵזַן קשבת, לשמע אל אור רוחניות חיות אלקותו יתברך, המחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, אלא על-ידי שקידה רבה, שקידה נפלאה, בתורה הקדושה, כי בלי התורה הקדושה הכל דמיון והכל הכל ורעות רוח, ומשם נובעות כל האמונות הפוזבות, רחמנא לישזבן, הכפירות והאפיקורסות, אשר הן ממררות את חיי האדם, ומכניסות אותו בבוץ עבה שקשה וכבד לו לצאת ממנו. לא-כן מי שמרגיל את עצמו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולומד תורה לשמה, לשם אל עולם, על-ידי-זה הוא מדבק את עצמו בחי החיים בו יתברך, וזוהי לדעת, אשר כל הבריאה כלה, היא רצונו יתברך, וכל הגלות המרה והנוראה הזו, וכל המחלקת והמריבות, הצרות והיסורים, שעוברים בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות — הכל מדין שמים, ולכן במקום לצאת לריב עם זולתו, יותר טוב לברח אליו יתברך ולהטות אֵזַן קשבת אל רוחניות

חיות אלקותו יתברך, המחיה ומנהה את הדבר הזה, ועל-ידי-זה יגאל מכל צרותיו, כי כבר לא יהיה אכפת לו שום דבר, אלא משיך את עצמו רק אליו יתברך, כי אינו צריך שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וזוהי המדרגה הכי גבוהה, שהאדם צריך לזכות אליה בזה העולם, אך אי אפשר בשום פנים ואפן להגיע אל זה, כי אם על-ידי שקידה רבה, שקידה נפלאה, בלמוד תורה הקדושה, כי התורה מגלה מה דנה סתים מיניה (זהר ח"ג נג:), כי התורה מגלה מה שנועלם ונסתר מהאדם, ולכן כל אלו הצדיקים האמתיים, אשר יגעו וטרחו בלמוד התורה הקדושה ימים ושנים, והדביקו את עצמם בתחכמת התורה, ולמדו תורה לשמה, לשם אל עולם, זכו להגיע אל מדרגה זו, לראות את האלקות המחיה ומנהה ומקמת את כל הבריאה כלה, וזכו לשמע את קולו יתברך מכל פרטי הבריאה, ועל-ידי-זה דיקא זכו לעשות אותות ומופתים נסים ונפלאות בעולם, שדוד הטבע ממש, כי כשאדם מכניס את עצמו בתוך למוד התורה הקדושה, ומכל שכן כשזוכה לחדש חדושים נוראים ונפלאים בעמק התורה הקדושה, ומוציא את הקדוש-ברוך-הוא בתוך התורה הקדושה, על-ידי-זה

הוא בורא שמים חדשים וארץ חדשה פמוכא (בהקדמת הוזהר ה.), ונדיקא על-ידי-זה הוא זוכה לעשות אותות ומופתים, שדוד הטבע ממש; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניך, ואל תפל כל-כף בדעתך מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ואף שאתה סובל צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות שעוברים עליך מדי יום ביומו, הכל מפני שאינך לומד את התורה הקדושה, כי כל מי שאינו לומד את התורה הקדושה, אזי באים עליו יסורים קשים ומרים וממקרים אותו, רחמנא לישזבן, עד שמרב היסורים, האדם בועט ומדבר כלפי מעלה, רחמנא לישזבן, ויש בני-אדם שכל-כף נפלו בעמק החשך וההסתרה וההעלמה, עד שבאים לידי כפירות גמורות, רחמנא לישזבן, שזה בעצמו הורס להם את כל החיים, וכל זה מחמת שאינם מקשרים כל דבר אל דין שמים, לידע ש"הכל משמים", כי ברגע שאדם מכניס בעצמו, שכל מה שקורה אתו — בין בגשמי ובין ברוחני, הכל מדין שמים, על-ידי-זה נמתקים ממנו כל הדינים, וזוכה לשמע את שירת הבריאה, ודבוק בחי החיים בו יתברך. אף לזכות לזה אי אפשר כי אם על-ידי שקידה רבה בתורה הקדושה, כי בלי למוד התורה הקדושה,

הָאָדָם מְלֵא דְמִיּוֹנוֹת וְאִמּוֹנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת. וְלִכֵּן רָאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְיךָ, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם בְּלָבוּל שְׂפָעוֹלָם, רַק הַתָּמֵד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִייתוֹת וְתוֹסְפֹתוֹת, וְהַדְּבָק עֲצָמָךְ בְּנוֹתֵן הַתּוֹרָה, וְעַל-יַד־יְיָ וְתוֹפֵךְ אֶת נַפְשְׁךָ, וְתַהֲיֶה נְעֻשָׂה כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְתוֹכֶה "לְחִזּוֹת בְּנַעַם הַנְּיָ"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ" (תהלים כו, ד) תמיד.

ה.

אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַדַּע וְתִאֲמִין, שְׂדָבֵר גָּדוֹל וְדָבֵר קָטָן מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, הַכֹּל רַק מֵדִין שְׁמַיִם, וּמִבְּלַעַד־וֹי יִתְבָּרֵךְ שׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לַעֲשׂוֹת לָךְ מְאוּמָה. וַיִּדְעוֹת אֵלָיו אַתָּה צְרִיךְ לַחֲקֹק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּדַעְתְּךָ, וּכְכֹל שְׂתַפְנִסְנָה בְּדַעְתְּךָ יִדְעוֹת אֵלָיו, עַל-יַד־יְיָ יִתְרַחֵב לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ, וְתוּכַל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה עִקְר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהָאָדָם צְרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלָיָהּ בְּזֶה הָעוֹלָם, לְהַגִּיעַ אֶל הַפְּרָה כְּזוֹ בְּגִלּוּי

אין סוף ברוך הוא, עד שלא יראה ולא ירגיש שום דבר, רק את אמתת מציאותו יתברך, ומה שיראה ומה שישמע ומה שירגיש, לא יראה ולא יבין ולא ירגיש כי אם את אמתת מציאותו יתברך, לידע שהכל מדין שמים — דבר גדול ודבר קטן, ואז פשתכניס בעצמך ידיעות אלו, כל חייך ישתנו לגמרי לגמרי, כי יתגלה לפניך עולם חדש לגמרי, ותראה ותבין ותשפיל, אשר אין אור כלל אלא אור י', אור הקדוש-ברוך-הוא, המחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ומה שאתה נושם, אתה נושם רק את אמתת מציאותו יתברך, ולא אור גשמי שנדמה לאדם, אלא אור הוא אור י', אור החכמה העליונה, וכשחיים את החיים בצורה כזו, אז עולמו רואה בחייו, אינו מצטער על עולם שאינו שלו, ואינו מבלבל את עצמו משום דבר ומשום בריה שבעולם, מאחר שיודע ועד אשר "הכל משמים", כל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות — בין בעליה ובין בירידה, הכל מדין שמים, דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, וכפי שאדם חי בידיעות אלו, אזי זוכה לחיים נצחיים, חיים ערבים ומתקים;

אשרי מי שאינו מטעה עצמו כלל, ואז טוב לו כל
הימים.

.1

אהובי, בני היקר! הרגל את עצמך לדבר אליו
יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואף
שבתחלה יהיה דבר זה קשה לך מאד מאד, פי ידמה
לך שאתה מדבר אל הקיר, וכן יכנסו בך דמיונות
והבלים, כאלו אין מי ששומע אותך, וכאלו אין
צריכים אותך למעלה, תדע שהכל מחמת הכפירות
והאפיקורסות שונכנסו בך, פי המאמין האמתית,
שמאמין ש"הכל משמים", ואין שום מציאות בלעדיו
יתברך, והוא יתברך נמצא ואין שום נמצא, אזי לא
קשה לו שום קשיות עליו יתברך כלל, אלא
אדרבה ככל שתתברר לו ידיעה ברורה ומזככת זו,
אשר אין בלעדיו יתברך כלל, כמו־כן ידבר עמו
יתברך, פי ירגיש את אמתת מציאותו יתברך, אשר
נמצא אתו, עמו ואצלו. וזה עצם הגאולה, שאדם ירגיש
רק את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין מי שיעשה
לו רע או טוב, פי "הכל משמים", לכן אדם כזה חי
חיים ערכים ומתקים, חיים מישיבים, ואף פעם אינו

יוצא לריב עם זולתו, מאחר שיודע כי הכל ממנו
 יתברך, וכשאדם זוכה להגיע אל מדרגה זו, אז כל
 הענין לדבר אליו יתברך, שנקרא 'התבודדות', "בד
 כבוד יהיה קדש" (שמות ל, לד), כבר לא בא לו בקשי,
 אדרבה הוא חי עם זה, כי כל חיותו היא רק תפלה,
 והוא יודע אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך,
 זוהי הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער
 כלל, והוא כלי להמשיך את השפע האלקי אליו, כי
 הדבור הוא כלי השפע להמשיך בו את אמתת
 מציאותו יתברך. ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להכניס
 בדעתך דבורים אלו, ואל תהיה בטלן, ושום בריה
 בעולם לא תוכל לעשות לך הרע או הטוב, כי הכל
 מדין שמים מלמעלה, ולכן למה אפה צריך לרדף אחר
 כל בריה ולחנף אותה, שעל-ידי-זה בעצמו אפה גורם
 לעצמו כל מיני ענשים קשים ודינים מרבים, כי לחנף
 בני-אדם זוהי עבודה זרה ממש, כמו שאנו אומרים
 בכל יום ערב ובקר בקריאת שמע: "השמרו לכם פן
 יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם, וחרה אף ה' בכם ולא יהיה מטר"
 וגו', כי בזה שאדם חונף את זולתו ומשתחנה לכל
 אחד, זוהי עבודה זרה גמורה, כי הוא עושה מציאות

בְּלַעַדְיוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ חֲרוֹן אַף ה', שָׁזָה גֹרֶם לוֹ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, עַד שֶׁמֶאֱבָד אֶת פְּרִנְסָתוֹ, כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׁאָדָם שׁוֹכַח ש"הַכֹּל מִשָּׁמַיִם", אֵלָּא כְּאִלוֹ תְּלוּי בְּיַדִּי בְּשֵׁר וְנָדָם, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁבֹּן, וְעוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי חֲרוֹן אַף.

וְלַכֵּן, רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֵלָּא הַדְּבָק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתַפְנֶה רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל מָה שְׁאֵתָה צָרִיךְ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא תִירָא וְאֵל תַּפְחֵד מְשׁוּם אָדָם הַמְּאַיִם עָלֶיךָ, כִּי הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוֹת רוּחַ, אֵתָה נִמְצָא בְּיַדִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בְּיַדִּי בְּשֵׁר וְנָדָם, וְאִם תִּכְנִיס בְּעֲצָמָךְ יְדִיעוֹת אֵלָיו, אִז תִּצְחַק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְתַמִּיד תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָךְ אֶל אוֹר אֱלֹקוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְתִרְצֶה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְהַשִּׁיג אֶת חֻקְּמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻקְּמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּכְכֹל שְׁאָדָם מִכְּנִיס בְּעֲצָמוֹ חֻקְּמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ-כֵן זוֹכָה לְזִבְךָ אֶת עֲצָמוֹ, וְלִהְמָשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, כִּי כָּל מָה

שָׁאֲדָם יוֹתֵר מִקָּרֵב אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעוֹסֵק בָּהּ, וּמְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זוֹ נִמְשָׁכֶת עָלָיו הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִדֵּינ שָׁמַיִם, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּכֹל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זוֹ בְּעֲצָמוֹ הוּא נִגָּאֵל מִכָּל צְרוּתָיו; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, רַק מְכַנֵּס יְדִיעוֹת אֵלּוֹ בְּתוֹךְ לִבּוֹ, וְאֵז חֵי עָמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְחֵיוֹ נִתְהַפְּכִים לְחַיִּים רוּחָנִיִּים, וְעוֹלָמוֹ רוֹאֶה בְּחַיָּיו, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֵא.

.ז

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֶהוּבִי, בְּגֵי הַיָּקָר, כִּי עֵקֶר הַצְּלָחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא רַק כְּפִי הַדְּבָקוֹת שְׂזוּכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי הַדְּבָקוֹת — לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, הִיא עֵקֶר הַחַיִּים, וְאִין לָךְ עוֹד חַיִּים עֲרָבִים וּמְתַקִּים יוֹתֵר מִזֶּה, שְׁאֲדָם מְסַלֵּק אֶת חֻקְמָתוֹ וּבִינָתוֹ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרֵי וּמִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִין לוֹ שׁוּם מִחֻשְׁבָּה אַחֲרָת, כִּי אִם רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיִוֹדַע אֲשֶׁר הַכֹּל מִדֵּינ שָׁמַיִם, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה אֲלֵא "הַכֹּל מִשָּׁמַיִם", וּמִחֻמַּת שְׁמִדְרָגָה זֹה הִיא מְדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד מְאֹד,

על-פן קשה וכבד לבני-אדם לתפס דברים אלו, כי מהם נעלמים ונסתרים ונתכסים אורות צחצחות, אורות עליונים כאלו, כי באמת לזכות להגיע אל מדרגה זו — להרגיש רק את הקדוש-ברוך-הוא, ולטעם עוד בזה העולם טעם עולם הבא, הוא צריך על זה יגיעות וטרחות לזכך את גופו המגשם ימים ושנים, ולהחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו — בין בגשמי ובין ברוחני, כי מלמעלה זורקים את האדם ומשליכים אותו בכל פעם בירידות חדשות, והכל בשביל הנסיון, לנסות אותו איך יחזיק מעמד, ואם זוכה שעומד בנסיון, ומכל הירידות, הנפילות ושהשלכות שנשלף ונופל אליהן, הוא מהפך הכל אליו יתברך, ויודע אשר "הכל משמים", לראות אל מי יפנה בעת צרה, אז דיקא זוכה לזכך את חמרו העב והגס, ונעשה כלי להמשיך בו הארת זיו שכנית עזו יתברך, ומרגיש איך שהכל מדין שמים, ויש לו הרגשה רוחנית, ורואה כל דבר בעיני השכל, בעינים רוחניות, ושומע באזני השכל, אזנים רוחניות, עד שמתגלה לו סוד הבריאה, ומזה הוא מחדש בכל יום חדושים חדשים, שהם כלים לגלות אמתת מציאותו יתברך בעולם, וזוהי מדרגת גדולי ומבחרי הצדיקים,

שֶׁעָבְדוּ עַל עֲצָמָם יָמִים וְשָׁנִים, וְזָכְכוּ אֶת עֲצָמָם בְּזָכוּת
אֲחֵר זָכוּת, עַד שֶׁנֶּעֱשׂוּ כְּלֵא מַמָּשׁ, עַל אִף שֶׁבְּגֵי-אָדָם
דִּבְרוּ עֲלֵיהֶם כָּל דָּבָר אָסוּר, וַיִּרְקוּ עֲלֵיהֶם, וְסָבְלוּ
חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, עַל־בִּזְיוֹנוֹת וּבְזִיוֹנוֹת, עִם כָּל זֹאת בְּרָחוּ
רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּדְעוּ שֶׁכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִבְּעַל
הַבְּחִירָה — "הַכֹּל מִשָּׁמַיִם", זֶה בְּעֲצָמוֹ הֵבִיא אוֹתָם
לְהִיּוֹת בְּטָלִים וּמִבְטָלִים בְּעֵינֵי עֲצָמָם לְגַמְרֵי, עַד
שֶׁנִּתְגַּלּוּ לָהֶם אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים כְּאֵלוֹ, שְׂזוּכִים לְהִיּוֹת
דְּבָקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְדִיקָא צְדִיקִים כְּאֵלוֹ הֵם
עוֹרִים וְחֲרָשִׁים וְאֱלֹמִים וְגִדְמִים וְחֲגָרִים מִהָעוֹלָם הַזֶּה,
כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, בְּסִפּוּר הַנּוֹרָא וְהַנֶּפֶלָא מְאֹד
(מִהַסְפֵּר סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יג) מִהַשְּׂבָעָה בְּעֵטְלֵי-ר'ס
(קַבְצָנִים), שֶׁזֶה סוֹבֵב עַל סוּד גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, שֶׁזָּכוּ
לְהַפְּלִל כָּל-כֶּף בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם
כֵּלּוֹ אֵינּוּ עוֹלָה כְּהֶרֶף עֵין לִפְנֵי עֵינֵיהֶם, וְאֵין לָהֶם שׁוּם
הַסְתַּפְּלוּת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן נִדְמִים כְּעוֹרִים, וְכָל מֵה
שֶׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם אֵינָם שׁוֹמְעִים שׁוּם חֲסָרוֹן מִשׁוּם
דָּבָר, אֲלֵא שׁוֹמְעִים אֶת קוֹלוֹ יִתְבַּרֵךְ הַגְּנוּז וְהַטָּמוֹן
בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה, וּבְגֵי הָעוֹלָם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם חֲרָשִׁים. וְכֵן
אֵין לָהֶם שׁוּם דְּבוּר בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵיהֶם הֵם
שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן בְּגֵי-אָדָם

חושבים שהם אלמים. וכמו־כן אין להם שום נגיעה
 ושום הליכה בזה העולם, מאחר שמרגישים רק את
 אמתת מציאותו ותברך, ועל־פן בני־אדם חושבים
 שהם גדמים וחגרים. וכל זה טעות העולם, שרואים
 את כל החסרונות בגדולי הצדיקים, שאין להם שום
 הסתכלות בזה העולם כלל, ועל־פן הם נראים בעיני
 בני־אדם בעלי מומין, הכל מחמת חסרון הדעת; כי
 דיקא אלו שהם מגשמים בתאוותיהם ובמדוותיהם
 הרעות, והם עדין מנחים בזה העולם בעביות
 ובגשמיות העולם הזה, דיקא הם נראים ונתפרסמים
 בעולם, ומקבלים את כל הכבוד, לא־כן אלו הצדיקים,
 שכבר מזמן נתבטלה כל גשמיותם וישותם על־ידי
 עלבונות, חרופין וגדופין שסבלו, וזכו שעיניהם
 מסתכלות בכל דבר רק ברוחניות חיות אלקותו
 ותברך, ואזניהם שומעות רק את אמתת מציאותו
 ותברך, ואינם מדברים שום דבור רק שירות ותשבחות
 אליו ותברך, ואינם הולכים רק אל רוחניות חיות
 אלקותו ותברך, כי אצלם אין שום נמצא מבלעדי
 הקדוש־ברוך־הוא, על־ידי־זה דיקא הם נכללים
 במקום שנכללים, והעולם סוברים שהם בעלי מומין:
 עורים, חרשים, אלמים, גדמים וחגרים, ובאמת כל זה

מחמת שרחוקים מדין שמים, שאינם יודעים שיש
משהו יותר גבוה מגשמיות העולם הזה.

ולכן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניך, אל איזו
מדרגה יכולים להגיע בזה העולם, עד שיהיה בטל
ומבטל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ובני-אדם לא
יכירו אותו לגמרי, אדרבה יהיה נחשב בעיניהם כבעל
מום, ובקמת הוא דבוק בו יתברך. ולכן ראה לבקש
תמיד ממנו יתברך, שגם אתה תזכה להכלל באין סוף
ברוך הוא, וגם אתה תזכה להחיות את עצמך עם
החיות הזו, ש"הכל משמים", ואין שום טבע כלל,
אלא כל דבר שקורה בזה העולם, הוא מהשגחתו
הפרטי פרטית, ואז אם לא תהיה בטלן, ולא תעזב את
עצמך, אלא תברח תמיד אליו יתברך בשקידה רבה
בשיחה זו תפלה (ברכות כו.), אליו יתברך, שתמיד
תדבר ותפרש את כל שיחתך אליו יתברך כאשר ידבר
איש אל רעהו והבן אל אביו, ותצעק הרבה אליו
יתברך, שיחוס וירחם עליך, שתזכה לזכך את עצמך
להיות כלי להמשיך שכירת עזו יתברך אליך, וכן
תתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותתנגע יגיעה אחר
יגיעה וטרחה אחר טרחה לשבר את גשמיות גופך,

על-ידי התמדה נפלאה לזכות להיות ולטייל בכל חלקי התורה הקדושה, אז ניקא תראה עולם אחר בחייה; כי כפי רבוי שקידתך בתורה ובתפלה ובקיום מצוותיו ותברך, על-ידי-זה תהיה נעשה כלי להמשיך את שכינת עזו ותברך עליך, ותהיה נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שלא תראה לפני מראה עיניך רק רוחניות חיות אלקותו ותברך, וכן לא תשמע ולא תרגיש בזה העולם שום גשמיות, רק רוחניות חיות אלקותו ותברך, ואז עולמך תראה בחייה; אשרי מי שמכניס בלבו ובדעתו דבורים אלו, ומקימם בתמימות ובפשיטות גמורה, שאז יראה לפניו עולם אחר לגמרי, ובזה יגאל מכל צרותיו ויסוריו שעוברים עליו ברוחניות ובגשמיות, ויהיה נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִיִּצְלָן
וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נְיֻוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם
יְסֻדוּ, תְּקַנּוּ, גְּלוּ וְצֻוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רְבִינוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹרֵר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד
עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן
עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליהוה אדני
אתה טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל
חפצי כם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסוף נספיהם מדם
ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז
אברך את יהוה אשר ועצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל

כבודי אף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבַטַח: י כי לא תעזב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא
תתן חֲסִידֶיךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׂבַע שְׁמַחוֹת
את פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשָׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשָׁרִי אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי
בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשִׂדִּי
בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי
אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשִׁטָּף מִים רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא
יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח
אֲשָׁכִילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס
כְּפָרָד אִין הִבִּין בְּמַתְג וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים
מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִּיהוָה
וּגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֲרָץ וְאֵל תִּתְנַהֵּוּ
בַּנֶּפֶשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דְּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכָּת
בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוֹת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא
יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל
שׂוֹנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא
יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמֵּי הַגְּדִיל

1. אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג).

עָלֵי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם: יב בְּזֹאת
 יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יִרְעֶה אִיבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְּ
 בִּי וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמִנְצַח מְשָׁכִיל לְבַנֵּי קָרַח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֶפְיָקִי מִיָּם
 כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי
 אָבוֹא וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִּי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה
 בְּאָמַר אֲלֵי כָל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֵיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה וְאַשְׁפֹּכֶה עָלַי
 נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוּגֵג: ו מֵה תִּשְׁתַּחֲוֶי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
 אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶי עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ
 מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהָר מְצַעֵר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל
 צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְנֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ
 וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעִי לְמָה
 שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֲלַיךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי תִּרְפוּנִי
 צוּרִי בְּאֶמְרָם אֲלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֵיךָ: יב מֵה תִּשְׁתַּחֲוֶי נִפְשֵׁי
 וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמִנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מְכַתֵּם בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת
 הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי:
 ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
 לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חֲטָאתִי יְהוָה: ה בְּלֵי עוֹן
 יְרוּצוֹן וַיִּכְוֶנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כָּל בְּגֵדֵי אָוֶן סְלָה:

תקון הכללי

כט

ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ה הנה יביעון בפייהם
חרבות בשפתותיהם פי מי שמע: ט ואתה יהוה תשחק למו
תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי
חסדי יקדמני אלהים יראני בשרי: יב אל תהרגם פן ישכחו
עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג חטאת פימו דבר
שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומפכש יספרו: יד כלה בחמה
כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל
אם לא ישבעו ולינו: יז ואני אשר עזך וארנן לבקר חסדך כי
היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אומרה כי אלהים
משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי אל אלהים ואצעקה
קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה
נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי
בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני
ולא יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: י
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חליתי היא
שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג
והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרפך
מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים

2. באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

עֲזָף: טו גְּאֵלְתָּ בְּזִרְעַ עֲמָף בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִים
 אֱלֹהִים רְאוּךָ מִים יִחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִים עֲבוֹת
 קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצֹצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבַּל רְגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרַכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים
 רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲתִת כְּצֹאן עֲמָף בְּיַד מִשָּׁה וְאֶהְרָן:

צ א תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר
 וְדַר: ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אֲרָץ וְתִבַּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם
 אַתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלְךָ
 שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אַתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם
 שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָ כְּחֹצִיר יִחְלֶף: ו בְּבִקְרָ יִצִּיץ וְחֶלֶף לְעָרֹב יְמוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפְףָּ וּבַחֲמַמְתָּךְ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָּךְ
 עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר פְּנִיךָ: ט כִּי כֹל יְמִינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ
 הַגָּה: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גִז חֵישׁ וּנְעָפָה: יא מִי יוֹדֵעַ עַז אֶפְףָּ וּכְיִרְאַתְךָ
 עֲבַרְתָּךְ: יב לְמִנּוֹת יְמִינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָכָא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה
 יִהְיֶה עַד מְתֵי וְהִנְחַם עַל עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרָ חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה
 וְנִשְׁמַחָה בְּכֹל יְמִינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
 טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נֵעַם אֲדוֹנָי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: ב
 שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכֹל נִפְלְאוֹתֵינוּ: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
 יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעֲזֹר בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: ה
 זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתֵּיו וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם

עבדו בני יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם
 וַיִּשְׁבּוּעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיּוֹתֶם מְתֵי
 מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל
 עַם אֲחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעִשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים: טו
 אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחַי וְלִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי תִרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב עַל הָאָרֶץ
 כָּל מִטָּה לַחֵם שָׁבַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף:
 יח עֲנוּ בְּכָבֵד רַגְלוֹ בְּרוּל בְּאֵה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַתָּה בָּא דְבַרְוֹ אִמְרַת יְהוָה
 צְרַפְתֶּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֶהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוּ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִיָּנוּ: כב לְאַסֵּר שָׂרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ וּזְקַנְיוֹ יַחֲכֶם: כג וַיִּבְא
 יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת עֲמוֹ מֵאֲדָם וַיַּעֲצֵמָהּ
 מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לִבָּם לְשֹׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵּיו: כו שָׁלַח מֹשֶׁה
 עַבְדּוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
 חָם: כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם
 לְדָם וַיָּמַת אֶת דָּגָתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרֹדִיעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא
 אָמַר וַיִּבְא עֲרַב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת
 בְּאֶרֶץ: לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיִּבְא אַרְבֶּה
 וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו
 וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ רַאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן
 בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לה שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פְּחָדִם עֲלֵיהֶם: לו
 פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיִּבְא שָׁלוֹם וְלַחֵם שָׁמַיִם
 יִשְׁבִּיעֶם: מא פָּתַח צֹר וַיִּזּוּבוּ מֵיָם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נִהָר: מב כִּי זָכַר

אָת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מִגּוֹ וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשָׁשׁוֹן בְּרֵנָה אֶת
בַּחֲרִירוֹ: מִדְּ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מִה בְּעֵבֶר
יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את
שיר יהוה על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח מיני: ו
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים האמרים
ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הלוהו ברקיע עזו: ב הלוהו
בגבורתו הלוהו כרב גדלו: ג הלוהו בתקע שופר הלוהו
בנבל וכנור: ד הלוהו בתוף ומחול הלוהו במנים ועוגב: ה
הלוהו בצלצלי שמע הלוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה
תהלל יה הלוהו:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

תפילת הדרך

יְהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתּוֹלִיכֵנוּ וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם.
וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵז הַפְּצָנוּ לְחַיִּים
וְלְשִׁמְחָה וְלְשָׁלוֹם (אם דעתו לחזור מיד אומר: וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלַסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בְּדַרְךְךָ, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם וְתִשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן
וְלַחֲסֵד וְלִרְחַמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רְאִינוּ וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה וְתַחֲנוּן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה:

כִּי מִלְּאֲכִיזוֹ יִצְוֶה לְךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:

וְיַעֲקֹב הִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאִים
(ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחְנֵים:

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימֵינִי מִיכָאֵל. וּמִשׁוֹמְאֵלֵי גְבְרִיאֵל, וּמִלְפָּנֵי
אוֹרִיאֵל, וּמֵאֲחוֹרֵי רְפָאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"

יראה ישועה

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666